

Stanisław Tabaczyński

Zawichost, st. 2, gm. loco, woj.
tarnobrzeskie, AZP 87-75/35

Informator Archeologiczny : badania 30, 246

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZAMORZE, st. 16 (GAZ 93),
gm. Pniewy,
woj. poznańskie,
AZP 50-21/115

- osada wczesnośredniowieczna
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe na trasie gazociągu Rosja–Niemcy, przeprowadzone przez mgr. Artura Sobuckiego (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ sp. z o.o. w Poznaniu). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA w Warszawie. Wytyczono 2 wykopy o wymiarach 62 x 13 i 63 x 13 m. Łącznie przebadano powierzchnię 1625 m².

Odkryto: 1) pozostałości osady wczesnośredniowiecznej – 11 obiektów, w tym 8 jam gospodarczych, palenisko, piec (?) i piwniczkę, z których pozyskano 50 fragmentów ceramiki; 2) ślady osadnictwa z okresu nowożytnego: 2 obiekty – glinianki.

Materiały i dokumentacja przechowywane są czasowo w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PKZ sp. z o.o. w Poznaniu.

ZAWICHOST, st. 2,
gm. loco,
woj. tarnobrzeskie,
AZP 87-75/35

- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego
- kościół św. Maurycego i cmentarz przykościelny (od XI-XII w.)

Ratowniczo-sondazowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu i październiku przez prof. dr. hab. Stanisława Tabaczyńskiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN). Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN. Pierwszy sezon badań. Wytyczono 3 wykopy sondazowe: „Sad”, „Skarpa” i „Obryw”. Łącznie przebadano powierzchnię około 65 m².

W wykopie „Sad” zarejestrowano 20 jednostek stratygraficznych, w większości związanych z osadnictwem wczesnośredniowiecznym i średniowiecznym. W wykopie „Obryw” zadokumentowano 22 groby szkieletowe należące do cmentarza przykościelnego, i fragment muru kamiennego. W wykopie „Skarpa” odsłonięto częściowo mury fundamentowe i fragmenty posadzki, interpretowane jako pozostałości kościoła św. Maurycego, oraz towarzyszące kościołowi groby.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN. Badania będą kontynuowane.

ZWOLA, st. 1,
gm. Miastków,
woj. siedleckie,
AZP 64-74/1

- grodzisko wczesnośredniowieczne (VIII-IX, XI w.)

Badania ratowniczo-dokumentacyjne, przeprowadzone w dniach od 7 do 23 listopada przez mgr. Bożenę Bryńczak. Finansowane przez PSOZ. Trzeci sezon badań. Do badań zakwalifikowano 4 profile z 14 zaobserwowanych przekopów w obwałowaniach grodziska po północno-wschodniej i wschodniej stronie, zrobionych przez miejscowych rolników w celu dojazdu na pola.

W profilu A zadokumentowano pas zniszczeń długości 8,25 m i szerokości 1,10–1,70 m. Układ warstw był następujący: 1 – humus, 2 – żółty żwir z kamykami, 3 – szary żwir z drobnymi węgielkami drzewnymi, 4 – ceglastopomarańczowa glina przemieszana z szarym żwirem i fragmentami przepalonych drewna, 5 – zbitý, szarożółty piasek przemieszany z drobnymi kamieniami, 6 – polepa, 7 – laminowany piasek barwy żółtobrazowej. Profil B odczyszczono na odcinku 8 m (w najszerszym miejscu osiągał wysokość 2,25 m). Stwierdzono następującą stratygrafię: 1 – humus, 2 – jasnożółty żwir, 3 – glina, 4 – szarożółty żwir z drobnymi węgielkami, 5 – żółty piasek, 6 – zbitý, jasnoszary piasek z drobnymi węgielkami, zawierający materiał ceramiczny (5 fragmentów), 7 – szarożółty piasek. Długość badanego odcinka profilu C wyniosła 6 m, największa wysokość 1,60 m. Przy zachodnim krańcu widoczne były negatywy dwóch belek ułożonych poziomo. Warstwy wystąpiły w układzie: 1 – humus, 2 – ciemnożółty żwir z gliną, 3 – popielaty piasek, a w nim smuga z węglem drzewnym i ceramiką, 4 – brązowa glina, 5 – żółty piasek. Odsłonięta długość profilu D wyniosła 18,20 m, wysokość 2,60 m na poziomie warstwy przepalonych belek i 3,50 nad odkrytym obiektem. Stratygrafia profilu: 1 – szary humus, 2 – ciemnożółty żwir, 2a – jasnożółty piasek, 3 – brązowa glina, 4 – brązowa glina przemieszana z szarym żwirem, 5 – szarożółty piasek z licznymi węglami drzewnymi i kamykami, 5a – obiekt (w wypełniku szaroczarny żwir), 6 – popielaty żwir, 7 – glina przemieszana z ciemnożółtym żwirem, 8 – żółty piasek z przewarstwieniami żwirów, 9 – przepalony ceglasty żwir, 10 – czarna smuga z konstrukcjami drewnianymi. Przy wewnętrznym skłonie wału rysowała się warstwa przepalonych belek – w profilu dobrze czytelne są ich główki ułożone w odległości 40–60 cm od siebie.

Obiekt jest bardzo cenny poznawczo, dlatego należy zintensyfikować działania administracyjne służące jego ochronie oraz kontynuować badania przy profilu D, gdzie trzeba wy-